

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1971-1972.

21 JANUARI 1972.

Voorstel van wet houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 januari 1954 zoals dit gewijzigd werd door het koninklijk besluit van 9 oktober 1958 betreffende het voorhuwelijkssparen.

TOELICHTING

Het voorhuwelijkssparen werd wettelijk geregeld door de wet van 27 maart 1951 die de wet van 23 juni 1894 op de ziekenfondsen wijzigde.

Het koninklijk besluit van 30 januari 1954 (*Staatsblad* van 10 februari 1954) bepaalde de rijkstoelagen voor het inrichten van het voorhuwelijkssparen op 30 pct. van het gespaard bedrag doch beperkte anderzijds het maximumbedrag dat voor toelagen in aanmerking kwam tot 600 frank per jaar. Dit maximumbedrag werd door het koninklijk besluit van 9 oktober 1958 (*Staatsblad* van 10 oktober 1958) verhoogd tot 1.200 frank.

De financiële lasten bij stichten van een gezin zijn echter sindsdien gevoelig gestegen, zodat de bestaande regeling volledig achterhaald is. Men moet daarbij rekening houden met de sterke munterosie en met het feit dat de huwelijksleeftijd sinds de jongste oorlog gedaald is.

Wij menen dan ook dat een besliste stap dient gezet in de richting van de oplossing van het financieel vraagstuk dat zich stelt bij de vestiging van een jong gezin en wel door :

1. de verhoging van de rijkstoelage van 30 pct. tot 100 pct.;
2. het maximumbedrag per jaar dat voor rijkstoelagen in aanmerking komt te brengen op 6.000 frank.

W. JORISSEN.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

21 JANVIER 1971.

Proposition de loi portant modification de l'arrêté royal du 30 janvier 1954 modifié par l'arrêté royal du 9 octobre 1958 en ce qui concerne l'épargne prénuptiale.

DEVELOPPEMENTS

Le régime de l'épargne prénuptiale a été organisé par la loi du 27 mars 1951 modifiant la loi du 23 juin 1894 sur les sociétés mutualistes.

L'arrêté royal du 30 janvier 1954 (*Moniteur belge* du 10 février 1954) a fixé les subsides de l'Etat pour l'organisation de l'épargne prénuptiale à 30 p.c. des sommes épargnées, tout en limitant à 600 francs par an le montant maximum à prendre en considération pour l'octroi des subsides. Ce montant fut porté à 1.200 francs par l'arrêté royal du 9 octobre 1958 (*Moniteur belge* du 10 octobre 1958).

Mais comme les charges financières à assumer par ceux qui fondent une famille ont sensiblement augmenté depuis lors, la réglementation en vigueur est totalement dépassée. Il y a lieu, en outre, de tenir compte de l'érosion monétaire, très considérable, et de l'abaissement, depuis la dernière guerre, de l'âge auquel les jeunes se marient.

Aussi croyons-nous que le moment est venu de faire résoudre un pas de plus vers la solution des problèmes financiers qui se posent aux jeunes ménages, et ce en adoptant les mesures suivantes :

1. porter le subside de l'Etat de 30 p.c. à 100 p.c.;
2. porter à 6.000 francs le montant maximum annuel à prendre en considération pour l'octroi des subsides de l'Etat.

VOORSTEL VAN WET**ARTIKEL 1.**

In artikel 24 van het koninklijk besluit van 30 januari 1954 wordt het bedrag « 30 pct. » vervangen door « 100 pct. ».

ART. 2.

Artikel 25, 3°, van het koninklijk besluit van 30 januari 1954, gewijzigd door het koninklijk besluit van 9 oktober 1958, wordt gewijzigd als volgt :

« in geval van huwelijk een bruidschat toekennen waarvan het bedrag bepaald is op 200 pct. van het totaal der gespaarde sommen. Het jaarlijks spaargeld van het lid moet ten minste 120 frank bedragen, zonder dat het 6.000 frank mag overschrijden ».

W. JORISSEN.
E. BOUWENS.
H. de BRUYNE.
M. VANHAEGENDOREN.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE 1er.**

A l'article 24 de l'arrêté royal du 30 janvier 1954, les mots « 30 p.c. » sont remplacés par les mots « 100 p.c. ».

ART. 2.

L'article 25, 3°, de l'arrêté royal du 30 janvier 1954, modifié par l'arrêté royal du 9 octobre 1958, est modifié comme suit :

« 3° accorder, en cas de mariage, une dot fixée à 200 p.c. du montant des sommes épargnées. L'épargne annuelle du membre doit s'élever à 120 francs au moins, sans pouvoir dépasser 6.000 francs ».